

Thermal Regulating Nanofibers Composite from Polyethylene Glycol, Poly(vinyl alcohol) and Titanium Dioxide Nanoparticles

Available in: <http://jips.ippi.ac.ir>

Iran. J. Polym. Sci. Technol.
(Persian),

Vol. 32, No. 5, 385-396

December 2019-January 2020

ISSN: 1016-3255

Online ISSN: 2008-0883

DOI: 10.22063/JIPST.2020.1691

Sadaf Salimian¹, Majid Montazer^{2*}, Abu Saeed Rashidi¹, Neda Soleimani³

1. Department of Textile Engineering, Science and Research Branch, Islamic Azad University, P.O. Box 14515-775, Tehran, Iran

2. Department of Textile Engineering, Functional Fibrous Structures and Environmental Enhancement (FFSEE), Amirkabir University of Technology, P.O. Box 15875-4413, Tehran, Iran

3. Department of Microbiology and Microbial Biotechnology, Faculty of Life Sciences and Biotechnology, Shahid Beheshti University, P.O. Box: 16765-1719, Tehran, Iran

Received: 17 March 2019, accepted: 17 December 2019

ABSTRACT

Hypothesis: Today, the use of modern methods for producing clean and renewable energy such as thermal energy is more requested. One of the most important methods for storing thermal energy is phase change materials (PCMs), which are used as clean and renewable materials in thermal regulating fibres for smart textiles. Polyethylene glycol (PEG), a solid-liquid phase change material, with proper properties, needs to be encapsulated. A single-phase combination electrospinning composed of matrix polymer and PCM is a method of encapsulation. On the other hand, adding metal oxide can increase the thermal conductivity of the phase change materials. This research was conducted with the aim of producing thermal regulating nanofibers from poly(vinyl alcohol) (PVA) and PEG polymers with titanium dioxide nanoparticles (TiO₂).

Methods: TiO₂ nanoparticles were added to an optimal combination solution containing PVA and PEG and the resultant solution was electrospun by a single-phase method and its thermal regulating performance was investigated. For this purpose, DSC, DTG, and also FT-IR and XRD tests were used and FE-SEM, EDS and mapping images were obtained from the nanofibers.

Findings: Based on the results of DSC test, the enthalpy of melting and crystallization of the produced nanofibers were higher than those of pure PEG powder. Also, according to FE-SEM, EDS and mapping images, the presence of TiO₂ nanoparticles in the mentioned nanofibres was confirmed. Based on the DTG test, the presence of TiO₂ nanoparticles and PVA increased the degradation temperature of PEG in nanofibers compared to PEG powder. The FTIR spectrum showed the presence of polymers and TiO₂ nanoparticles. The XRD pattern showed a crystalline structure for nanofibres. According to the results, the prepared nanofibres can be used as a form-stable thermo-regulating material in various applications.

Keywords:

phase change materials,
nanofibres,
poly(vinyl alcohol),
polyethylene glycol,
titanium dioxide nanoparticles

(*To whom correspondence should be addressed.

E-mail: tex5mm@aut.ac.ir

Please cite this article using:

Salimian S., Montazer M., Rashidi A.S., Soleimani N., Thermal Regulating Nanofibers Composite from Polyethylene Glycol, Poly(vinyl alcohol) and Titanium Dioxide Nanoparticles, *Iran. J. Polym. Sci. Technol. (Persian)*, 32, 385-396, 2020. www.SID.ir

نانوالیاف کامپوزیتی تنظیم‌کننده گرمایی از پلی اتیلن گلیکول، پلی(وینیل الکل) و نانوذرات تیتانیم دی‌اکسید

صدف سلیمیان^۱، مجید منتظر^{۲*}، ابوسعید رشیدی^۱، ندا سلیمانی^۳

قابل دسترس در نشانی: <http://jips.ippi.ac.ir>

مجله علوم و تکنولوژی پلیمر،

سال سی و دوم، شماره ۵

صفحه ۳۹۶-۳۸۵، ۱۳۹۸

ISSN: 1016-3255

Online ISSN: 2008-0883

DOI: 10.22063/JIPST.2020.1691

- ۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، گروه مهندسی نساجی، تهران، ایران، صندوق پستی ۷۷۵-۱۴۵۱۵
 ۲- تهران، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی نساجی، قطب علمی سازه‌های الیافی متعامل و بهبود محیط،
 صندوق پستی ۴۴۱۳-۱۵۸۷۵
 ۳- تهران، دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده علوم زیستی و بیوتکنولوژی، گروه میکروبیولوژی و بیوتکنولوژی میکروبی،
 صندوق پستی ۱۶۷۶۵-۱۷۱۹

دریافت: ۱۳۹۷/۱۲/۲۶، پذیرش: ۱۳۹۸/۹/۲۶

چکیده

فرضیه: امروزه کاربرد روش‌های نوین برای تهیه انرژی پاک و تجدیدپذیر مانند انرژی گرمایی بیشتر احساس می‌شود. استفاده از مواد تغییر فاز (PCMs) از مهم‌ترین روش‌های ذخیره‌سازی انرژی گرمایی است که به‌عنوان مواد پاک و تجدیدپذیر در الیاف تنظیم‌کننده گرمایی برای منسوجات هوشمند به‌کار گرفته می‌شوند. پلی اتیلن گلیکول (PEG) ماده تغییر فاز جامد-مایع با ویژگی‌های مناسب است که به کپسولی‌کردن نیاز دارد. الکتروریسی تک‌فازی ترکیبی شامل پلیمر ماتریس و PCM روشی برای کپسولی‌کردن است. از طرفی، افزودن اکسید فلزی می‌تواند به افزایش رسانندگی گرمایی مواد تغییر فاز منجر شود. این پژوهش با هدف تولید نانوالیاف تنظیم‌کننده گرمایی از پلیمرهای پلی(وینیل الکل) (PVA) و PEG و نانوذرات تیتانیم دی‌اکسید (TiO_2) انجام شده است. روش‌ها: در این پژوهش، نانوذرات TiO_2 به محلول ترکیبی بهینه شامل PVA و PEG افزوده و محلول حاصل با روش تک‌فازی الکتروریسی شد و سپس عملکرد تنظیم‌کنندگی گرمایی آن بررسی شد. برای دستیابی به این هدف، آزمون‌های DSC، DTG و نیز FT-IR و XRD به‌کار گرفته شد و از نانوالیاف تصاویر FE-SEM، EDS و نگاشت عنصری تهیه شد. یافته‌ها: براساس نتایج آزمون DSC آنتالپی‌های ذوب و تبلور نانوالیاف تولیدشده بیشتر از پودر خالص PEG به‌دست آمد. همچنین طبق تصاویر FE-SEM، EDS و نگاشت عنصری وجود نانوذرات TiO_2 در نانوالیاف تأیید شد. براساس آزمون DTG وجود نانوذرات TiO_2 و PVA موجب افزایش دمای تخریب PEG در نانوالیاف در مقایسه با پودر PEG شد. طیف FTIR وجود پلیمرها و نانوذرات TiO_2 را نشان داد. الگوی XRD نشانگر ساختار بلوری نانوالیاف بود. بنابر نتایج، نانوالیاف تهیه‌شده می‌توانند به‌عنوان ماده تنظیم‌کننده گرمایی شکل پایدار در کاربردهای مختلف استفاده شوند.

واژه‌های کلیدی

مواد تغییر فاز، نانوالیاف،

پلی(وینیل الکل)،

پلی اتیلن گلیکول،

نانوذرات تیتانیم دی‌اکسید

* مسئول مکاتبات، پیام‌نگار:

tex5mm@aut.ac.ir

مقدمه

در عصر حاضر با توجه به آلودگی های زیست محیطی و تجدیدنپذیری سوخت های فسیلی استفاده از روش های نوین برای تهیه انرژی پاک و تجدیدپذیر مانند انرژی گرمایی بیشتر احساس می شود. استفاده از مواد تغییر فاز (phase change materials, PCMs) از مهم ترین روش های ذخیره سازی انرژی گرمایی (thermal energy storage, TES) است. PCM ها موادی هستند که در مواقع نیاز تغییر فاز می دهند، انرژی را با شکل های مختلف ذخیره کرده و در مواقع نیاز آزاد می کنند. مواد تغییر فاز به عنوان مواد پاک و تجدیدپذیر در تهیه پارچه ها و الیاف تنظیم کننده گرمایی برای تهیه پوشاک و منسوجات هوشمند به کار گرفته می شوند. کاربرد نانوفناوری و نانومواد با قابلیت جذب و ذخیره زیاد انرژی گرمایی از روش های نوین فناوری است [۱، ۲]. لایه های پلیمری نانولیفی خواص بی نظیری مانند نسبت مساحت سطح به حجم و تخلخل زیاد دارند [۳]. یکی از کاربردهای PCM های شکل پایدار (form-stable)، تهیه الیاف تنظیم کننده گرمایی است که می تواند از راه الکترورسی، ریسندگی کامپوزیتی، ریسندگی میکروکپسول ها و پوشش دهی تهیه شوند [۴]. الکترورسی به دلیل سادگی و کم هزینه بودن و تولید نانوالیاف پلیمری با خواص برجسته نظیر مساحت سطح ویژه و تخلخل زیاد بسیار مورد توجه قرار گرفته است [۵]. برای کپسولی کردن PCM ها از راه الکترورسی، دو روش اصلی الکترورسی هم محور به شکل الیاف هسته-پوسته و تک فاز ترکیبی شامل PCM ها و پلیمر وجود دارد [۶].

پلی اتیلن گلیکول (PEG) ماده تغییر فاز جامد-مایع با چگالی ذخیره گرمایی متوسط (حدود ۲۰۰ J/g) است [۷]. PEG دارای مزایای بسیار مناسب نظیر گرمای نهان (latent heat) زیاد، فوق تبرید کم، پایداری شیمیایی مناسب، سمی و خورنده نبودن و ارزانی است [۸]. Chen و همکاران [۹] نقش وزن مولکولی عددی PEG را در شکل شناسی و خواص الیاف کامپوزیتی پلی اتیلن گلیکول-سلولوز استات الکترورسی شده برای ذخیره انرژی گرمایی را بررسی کرده و نشان دادند، به طور کلی قطر متوسط الیاف و آنتالپی های الیاف کامپوزیتی با افزایش وزن مولکولی PEG افزایش یافته است. باباپور و همکاران [۱۰] الیاف کامپوزیتی پلی اتیلن گلیکول-پلی آمید ۶ را با روش الکترورسی هم محور تولید کردند که در آن PEG، به عنوان هسته (ماده تغییر فاز) و پلی آمید ۶، به عنوان پوسته (ماده پشتیبان) به کار گرفته شد. اثر نرخ شارش محلول هسته و غلظت PEG بر شکل شناسی و خواص تغییر فاز الیاف کامپوزیتی بررسی شد. با افزایش نرخ شارش محلول هسته الیاف ضخیم تر شد، دمای شروع ذوب کاهش یافت و با افزایش غلظت PEG دمای پیک ذوب و

مقادیر آنتالپی گرمای نهان افزایش یافت. Zhang و همکاران [۱۱] کامپوزیت پلی اتیلن گلیکول-نقره-گرافن را به عنوان مواد تغییر فاز شکل پایدار تولید کردند و ظرفیت جذب نور مرئی و تبدیل نور به گرما را بهبود بخشیدند. رسانندگی گرمایی و چگالی ذخیره انرژی گرمایی کامپوزیت تهیه شده به ترتیب ۳۳/۹۵-۴۹/۵ J/g و ۱۶۶/۱ J/g به دست آمد. Wang و همکاران [۱۲] کامپوزیت سیلیسیم دی اکسید-پلی اتیلن گلیکول را به عنوان PCM های شکل پایدار بررسی کرده و بر اساس بیشترین مقدار PEG برابر ۸۵٪ وزنی بدون هدر رفتگی طی تغییر فاز، حداکثر گرمای نهان را ۱۶۲/۹ J/g گزارش کردند. Fang و همکاران [۱۳] کامپوزیت رزین اپوکسی-پلی اتیلن گلیکول را به عنوان PCM شکل پایدار برای ذخیره انرژی گرمایی تهیه و گرمای نهان را ۱۳۲/۴ J/g گزارش کردند. Karaman و همکاران [۱۴] کامپوزیت دیاتومیت-پلی اتیلن گلیکول را به عنوان PCM های شکل پایدار بررسی کردند و بر اساس ۵۰٪ وزنی PEG درون دیاتومیت متخلخل، دمای تغییر فاز و گرمای نهان را به ترتیب ۲۷/۷ C° و ۸۷/۰۹ J/g به دست آوردند. Xiong و همکاران [۱۵] روش فیزیکی مؤثر با کمک ریزموج ها را برای تهیه PCM های کامپوزیتی بر پایه PEG به کار گرفتند. گرافن اکسید که در محدوده دمایی مدنظر تغییر فازی ندارد، به عنوان ماده پشتیبان به کار گرفته شد تا پایداری شکلی را حفظ کرده و عملکرد بهتری برای جذب انرژی و تبدیل انرژی نور گرمایی فراهم کند [۱۵].

پلی (وینیل الکل) (PVA) نیز پلیمر نیمه بلوری آب دوست با پایداری گرمایی و شیمیایی مناسب، زیست سازگار [۱۶] و غیر سمی است که به آسانی تولید می شود. PVA اخیراً به طور ویژه در محصولات لیفی و غشایی به کار گرفته می شود [۵]. Sun و همکاران [۱۷] نانوالیاف کامپوزیتی تغییر فاز دهنده شامل PVA و PEG را با نسبت های وزنی متفاوت از پلیمرها با روش الکترورسی تهیه کردند. نتایج نشان داد، با افزایش درصد وزنی PEG، آنتالپی افزایش یافته است. همچنین، در نسبت وزنی PVA/PEG برابر ۴:۶ در مقایسه با سایر نسبت های وزنی، ساختار الیاف پیوسته و به خوبی شکل گرفته بود و آنتالپی ذوب ۸۷/۸۴ J/g گزارش شد. Fang و همکاران [۶] الیاف پلی (وینیل الکل)-ماده تغییر فاز الکترورسی شده را تهیه و شکل شناسی و خواص گرمایی آن را بررسی کردند. طبق نتایج، بارگذاری بیشتر PCM در الیاف به افزایش آنتالپی گرمایی، سطح لیف حفره دار و سطح مقطع نامنظم منجر شد.

از آنجا که رسانندگی گرمایی بیشتر PCM ها برای تأمین سرعت انتقال گرمای لازم میان PCM و ماتریس کم است، برای تقویت آن می توان از پرکننده فلزی استفاده کرد [۷]. Agoool و همکاران [۱۸] نانوکامپوزیت های (پلی وینیل الکل-پلی اتیلن گلیکول-پلی وینیل پیرولیدون- نانوذرات

دستگاهها

دستگاه الکترونیسی ساخت شرکت ایرانی فناوران نانومقیاس، میکروسکوپ الکترونی پویشی گسیل میدانی (FE-SEM) مجهز به EDX و نگاشت عنصری (mapping) ساخت شرکت MIRA3- TESCAN-XMU جمهوری چک، طیفسنج زیرقرمز تبدیل فوریه مدل NEXUS 870 FT-IR ساخت شرکت Thermo Nicolet آمریکا و گرانرویسنج Stabinger Viscometer مدل SVM 3000 ساخت اتریش به کار گرفته شد. همچنین، برای بررسی خواص گرمایی از گرماسنج پویشی تفاضلی (DSC) مدل DSC 131 ساخت شرکت SETARAM فرانسه استفاده شد. نمونه‌ها در عملیات گرمایش از دمای ۲۵°C تا ۱۰۰°C و در سرمایش از دمای ۱۰۰°C تا ۰°C با سرعت سرمایش-گرمایش ۵°C/min زیر جو نیتروژن قرار گرفتند. دستگاه پراش پرتو X (XRD) مدل Equinox 3000 ساخت شرکت Inel فرانسه با طول موج ۱/۵۴ Å و ولتاژ و جریان کاری به ترتیب ۴۰ kV و ۳۰ mA به کار گرفته شد. درصد بلورینگی نسبی نمونه با استفاده از نرم افزار Arian Prov 400 محاسبه شد. ابتدا، مساحت زیر نمودار XRD نمونه به عنوان A به دست آمد، سپس، مساحت هر یک از مناطق بلوری مثلثی شکل محاسبه و مجموع آن‌ها B نامیده شد. در نهایت، درصد بلورینگی نمونه از معادله (۱) به دست آمد:

$$(1) \quad (B/A) * 100 = \text{درصد بلورینگی}$$

همچنین، اندازه بلورک نمونه با استفاده از معادله Scherrer (معادله ۲) محاسبه شد که در آن D ، λ ، β و θ به ترتیب اندازه بلورک، طول موج پرتو X، پهنای پیک در نیمه شدت بیشینه و زاویه Barrage را نشان می‌دهند:

$$(2) \quad D = (0.9 * \lambda) / (\beta \cos \theta)$$

برای بررسی پایداری گرمایی از گرماوزنسنج TGA (مشتق توزین گرمایی DTG) مدل STA504 ساخت شرکت Bahr آلمان استفاده شد و نمونه در جو آرگون تحت گرمادهی از دمای ۵۰-۶۰۰°C با سرعت گرمادهی ۱۰°C/min قرار گرفت.

روش‌ها

تهیه محلول‌ها

برای تهیه محلول‌های پایه، ابتدا پودر PVA به حلال آب در محدوده دمایی ۶۰-۷۰°C روی همزن مغناطیسی آرام آرام اضافه شد تا محلول همگن با غلظت ۱۰%/w/v تهیه شود [۲۲]. همچنین، محلول

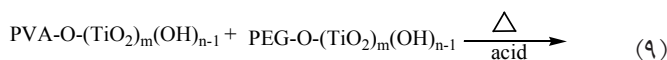
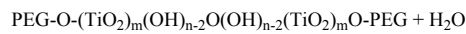
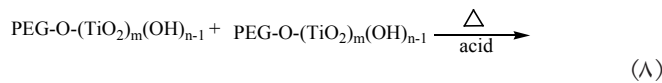
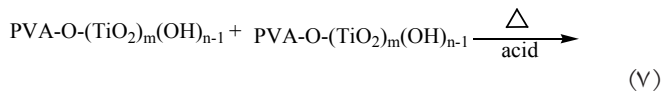
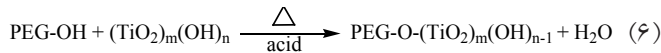
تیتانیم دی‌اکسید را با روش ریخته‌گری حلال تهیه کردند و با تغییر غلظت تیتانیم دی‌اکسید (TiO₂) نشان دادند، با افزودن نانوذرات TiO₂ ذخیره و رهایش انرژی نانوکامپوزیت بهبود می‌یابد. خدادادی جیحون [۱۹] PCM‌های تقویت شده با نانوذرات شامل نانوذرات فلزی و اکسید فلزی نظیر TiO₂ را تهیه و اثر نانوذرات را بر افزایش رسانندگی گرمایی بررسی کردند [۱۹]. همچنین، خواجه‌امیری و زیباسرشت [۲۰] مخلوط پلی‌لاکتیک اسید را به عنوان ماتریس نگاهدارنده و اسیدهای چرب کاپریک، لوریک و پالمیتیک اسید را به عنوان مواد تغییر فاز با هدف ذخیره انرژی الکترونیسی کردند. الیاف کامپوزیتی تهیه شده دارای آنتالپی مناسب در دمای تغییر فاز حدود ۱۲°C بودند که می‌توانند در سامانه‌های ذخیره-بازیابی انرژی استفاده شوند [۲۰]. بشیری رضایی و منتظر [۲۱] نیز کامپوزیت‌های پلی‌استر-نانوذرات مس-اسیدهای چرب شکل پایدار را تولید کردند. در این مطالعه، نانوذرات مس در یک مرحله تولید شدند. مشخص شد، رسانندگی گرمایی PCM بهبود یافته است و حداقل برابر با ۷۷/۵٪ بود.

در پژوهش حاضر، نانوالیاف متشکل از PVA، PEG و TiO₂ با روش الکترونیسی به عنوان ماده تغییر فاز شکل پایدار تهیه شدند و نقش TiO₂ در تهیه نانوالیاف مزبور ارزیابی شد که پیش‌تر گزارش نشده بود (به عنوان ماده تغییر). بنابراین هدف پژوهش حاضر تولید نانوالیاف کامپوزیتی دارای PVA و PEG به همراه نانوذرات TiO₂ به عنوان بهبوددهنده رسانندگی گرمایی بود. در این راستا، از آزمون‌های مختلف گرماسنجی پویشی تفاضلی (DSC)، مشتق توزین گرمایی (DTG)، طیفسنجی زیرقرمز تبدیل فوریه (FTIR) و پراش پرتو X (XRD) بهره گرفته شد. همچنین، از نانوالیاف تصاویر میکروسکوپ الکترونی پویشی گسیل میدانی (FE-SEM)، میکروسکوپ الکترونی پویشی (SEM)، طیفسنجی پراش الکترون (EDS) و تصویر نگاشت عنصری (mapping) تهیه شد.

تجربی

مواد

در این پژوهش، از پلی‌اتیلن گلیکول (PEG) با وزن مولکولی ۶۰۰۰ محصول شرکت VWR آمریکا، پلی (وینیل الکل) (PVA) با وزن مولکولی ۷۲۰۰۰ و درجه آبکافت بیش از ۹۸٪، هیدروکلریک اسید ۳۷٪ و استیک اسید ۱۰٪ محصول Merck آلمان و تیتانیم ایزوپروپوکسید (TTIP) ۹۹٪ خریداری شده از شرکت Sigma-Aldrich و آب مقطر استفاده شد.

گفتنی است، نانوذرات TiO_2 از پیش ماده تیتانیوم تترایزوپروپوکسید سنتز شدند (واکنش ۳) [۲۳]. نانوذرات TiO_2 در معرض نور خورشید و رطوبت می‌توانند هیدروکسیل‌دار شوند (واکنش ۴) [۲۴] و با گروه‌های هیدروکسیل PEG و PVA واکنش دهند (واکنش‌های ۵ و ۶) [۲۵]. همچنین، نانوذرات می‌توانند به‌عنوان شبکه‌ای‌کننده برای PEG و PVA عمل کنند (واکنش‌های ۷ تا ۹) [۲۶].

بررسی میکروسکوپی الکترونی

در شکل ۱ تصویر FE-SEM، نمودار EDX، مقادیر درصد عنصری و نیز تصاویر نگاشت عنصری نانوالیاف الکتروروسی شده از محلول آبی شامل PVA، PEG و سل شفاف TiO_2 نشان داده شده است. طبق شکل (a) نانوالیاف با قطر میانگین ۳۸۳ nm (برای تعداد ۳۰ نانوالیاف و انحراف معیار ۱۷۴) استوانه‌ای شکل هستند و سطح آن‌ها تقریباً صاف است، اما نایکنواختی در قطر برخی الیاف در طول هر لیف دیده می‌شود. همچنین، نانوذرات کروی شکل TiO_2 روی سطح نانوالیاف تشکیل شدند که میانگین اندازه نانوذرات حدود ۴۰ nm (برای تعداد ۱۰ نانوذره روی نانوالیاف و انحراف معیار ۸) بود. در شکل (b) مربوط به طیف EDX نانوالیاف، وجود ذرات تیتانیوم و نیز عناصر کربن، اکسیژن و کلر تأیید شده است. بر اساس شکل (c) مربوط به تصاویر نگاشت عنصری تیتانیوم، کربن، اکسیژن و کلر، توزیع ذرات تیتانیوم روی سطح نانوالیاف یکنواخت بود.

بررسی پایداری PCM در نانوالیاف پس از عملیات گرمایی با تصویر SEM

شکل ۲ تصویر SEM نانوالیاف کامپوزیتی الکتروروسی شده از محلول آبی دارای PVA، PEG و TiO_2 پس از ۱۰ چرخه گرمایی شامل ۵ min درون گرم‌خانه 80°C و ۵ min در دمای محیط را نشان می‌دهد. در

۱۴٪ w/v شامل پودر PEG و حلال آب به‌وسیله همزن مغناطیسی در دمای محیط تهیه شد. برای تهیه سل شفاف TiO_2 ، ۱ mL تیتانیوم تترایزوپروپوکسید ۹۹٪، ۵ mL استیک اسید ۱۰۰٪ و ۱/۴ mL هیدروکلریک اسید ۳۷٪ به ۱۰۰ mL آب مقطر افزوده شد. سپس، محلول به مدت ۲ h در دمای 60°C همزده شد [۲۳].

الکتروروسی محلول‌ها

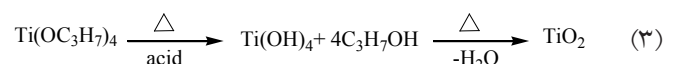
محلول بهینه شامل PVA (۱۰٪ w/v) و PEG (۱۴٪ w/v) با نسبت وزنی-وزنی ۱:۱ و ۱٪ وزنی مجموع پلیمرهای PVA و PEG از TiO_2 (از سل شفاف ۱٪ v/v) بود که به مدت ۱ h در دمای 70°C – 60°C همزده شد. محلول با الکتروروسی تک‌نازلی افقی در شرایط سرعت تغذیه $10 \mu\text{L}/\text{min}$ ، ولتاژ ۲۳ kV و فاصله سر سوزن (با گیج ۲۰ تا جمع‌کننده ۱۷ cm به مدت ۱ h در دمای محیط الکتروروسی شد.

نتایج و بحث

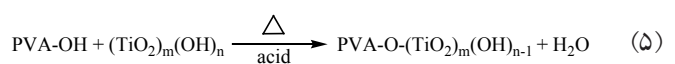
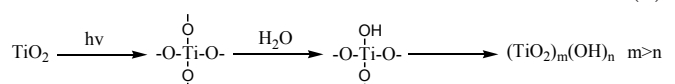
نانوالیاف از محلول شامل PVA، PEG و نانوذرات TiO_2 با مشخصات فیزیکی شامل گرانیروی سینماتیکی $97/791 \text{ mm}^2/\text{s}$ و چگالی $1/005 \text{ g}/\text{mL}$ (در دمای 22°C) الکتروروسی شد. برای بررسی مشخصات و خواص نانوالیاف به‌ویژه خواص گرمایی، آزمون‌های متفاوت انجام شد. در ادامه، سازوکار شیمیایی پیشنهادی برای واکنش‌های احتمالی میان ترکیبات مختلف شیمیایی و نیز نتایج آزمون‌های مختلف انجام‌شده بحث شدند.

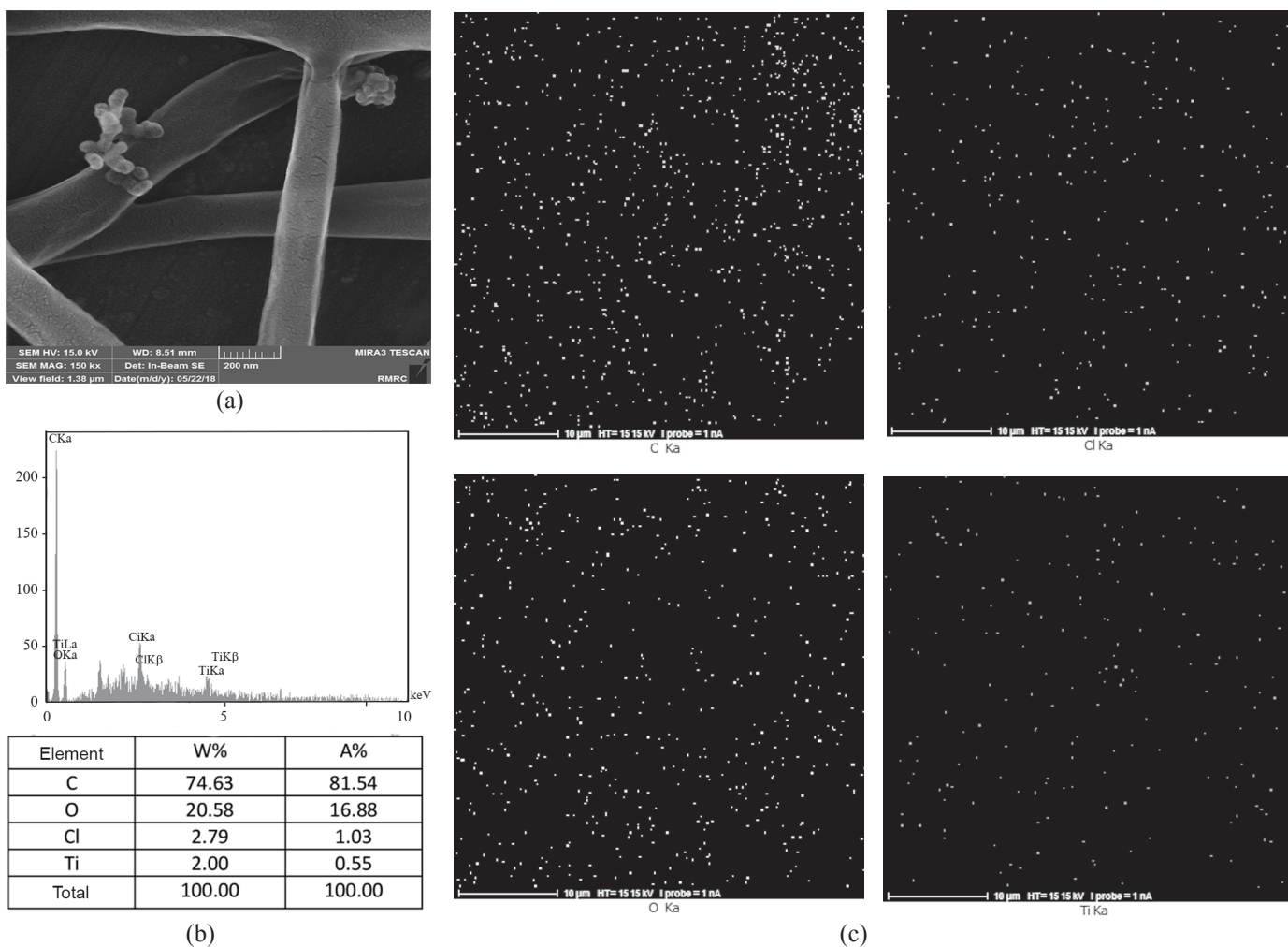
سازوکارهای پیشنهادی

سازوکارهای پیشنهادی برای نانوالیاف حاصل از محلول شامل PVA، PEG و نانوذرات TiO_2 در دمای 70°C – 60°C و مجاورت استیک اسید و هیدروکلریک اسید افزون بر تشکیل پیوندهای هیدروژنی میان گروه‌های عاملی پلیمرها به شکل زیر بوده است:

(۴)

شکل ۱- (a) تصویر FE-SEM، (b) نمودار و مقادیر درصد عنصری EDX و (c) تصاویر نگاشت عنصری نانوالیاف الکتروسی شده از محلول آبی شامل (۱۰٪ w/v) PVA، PEG (۱۴٪ w/v) با نسبت وزنی-وزنی ۱:۱ پلیمرها و ۱٪ وزنی پلیمرها TiO_2 از سل شفاف ۱٪ v/v آن.

Fig. 1. (a) FE-SEM image, (b) graphs and quantitative values of EDX, (c) mapping images of electrospun nanofibers from aqueous solution containing PVA (10 w/v%), PEG (14 w/v%) with w/w ratio 1:1 of polymers, and 1% of polymers total weight TiO_2 from 1 v/v% transparent sol.

بررسی طیف سنجی FTIR

در شکل ۳ طیف FTIR نانوالیاف الکتروسی شده از محلول آبی شامل PVA، PEG و سل شفاف TiO_2 نشان داده شده است. نوارهای جذبی در عددهای موجی 3408 cm^{-1} ارتعاشهای کششی OH (الکل)، 2891 cm^{-1} ارتعاشهای کششی CH (آلکان)، 1731 cm^{-1} ارتعاشهای کششی C=O (استر)، 1459 cm^{-1} ارتعاشهای خمشی CH (آلکان)، 1370 cm^{-1} ارتعاشهای خمشی CH (آلکان) و 1107 cm^{-1} ارتعاشهای کششی C-O (C-O-C) اتر و C-O-H را نشان می دهند. عددهای موجی ۹۵۴ و 612 cm^{-1} می توانند به ارتعاشهای نانوذرات تیتانیوم دی اکسید نسبت داده شوند [۲۸]. بدین ترتیب نتایج طیف FTIR نانوالیاف مزبور وجود PVA، PEG و TiO_2 را تأیید کرده است.

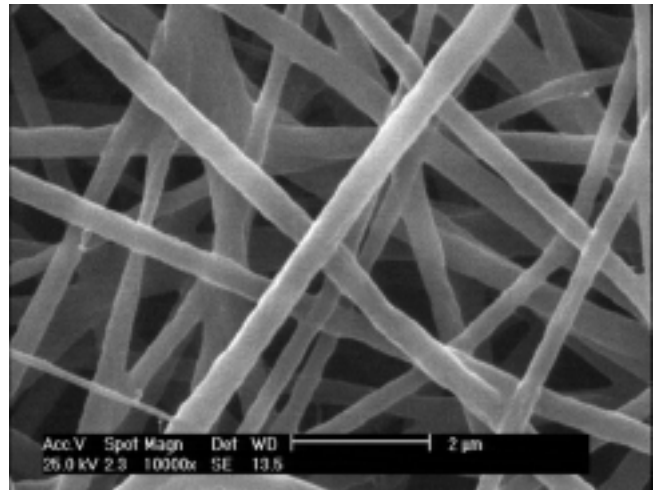
این شکل ساختار نانوالیاف تقریباً به خوبی حفظ شده و PVA یا نانوذرات TiO_2 مانع از نشت PEG پس از عملیات گرمایی شدند که به برقراری پیوند هیدروژنی میان گروه های هیدروکسیل PVA و PEG [۲۷]، پیوند نانوذرات TiO_2 با PEG [۲۵] و احاطه شدن PEG به وسیله PVA نسبت داده شده است. در برخی بخش ها، مقدار کمی از PEG به سطح نانوالیاف نشت کرده است [۲۷]. در ضمن، قطر نانوالیاف پس از اعمال گرما 365 nm (برای تعداد ۳۰ نانوالیاف و انحراف معیار ۱۰۱) به دست آمد که کاهش اندک آن نسبت به پیش از گرمادهی می تواند به نشت کمی از PEG روی سطح نانوالیاف مربوط باشد.

بررسی پراش پرتو X

در شکل ۴ الگوهای XRD پودر PEG، پودر PVA، نانوذرات TiO_2 و نانوالیاف الکترورسی شده از محلول آبی شامل PVA، PEG و سل شفاف TiO_2 نشان داده شده است. براساس شکل ۴ (a) و (b)، PEG، بلوری و نیمه‌بلوری است. مطابق شکل ۴ (d) پیک‌های پراش متناظر با زاویه‌های $19/32^\circ$ ، $21/1^\circ$ ، $23/47^\circ$ ، $26/86^\circ$ ، $36/45^\circ$ ، $40/03^\circ$ و $43/70^\circ$ هستند که زاویه‌های $19/32^\circ$ ، $23/47^\circ$ و $26/86^\circ$ به PEG، $21/1^\circ$ به PVA و $26/86^\circ$ ، $36/45^\circ$ ، $40/03^\circ$ و $43/70^\circ$ مطابق با مرجع ICDD file no:00-001-1292 به نانوذرات TiO_2 نسبت داده شدند. البته در حالت ترکیبی اندکی زاویه‌ها جابه‌جا شدند. درصد بلورینگی نسبی نانوالیاف شامل PVA، PEG و نانوذرات TiO_2 ، $14/59\%$ محاسبه شد که نسبت به پودر PEG به مقدار $30/14\%$ کمتر است. افزودن PVA و TiO_2 به کاهش درصد بلورینگی (مربوط به PEG) در نانوالیاف نسبت به پودر PEG خالص منجر شد. براساس رابطه Debye-Scherrer اندازه بلورک پودر PEG خالص $23/1 \text{ nm}$ و اندازه بلورک PEG در نانوالیاف شامل PVA، TiO_2 برابر $14/14 \text{ nm}$ محاسبه شد. همچنین، اندازه بلورک نانوذرات TiO_2 براساس Debye-Scherrer، $6/86 \text{ nm}$ به‌دست آمد.

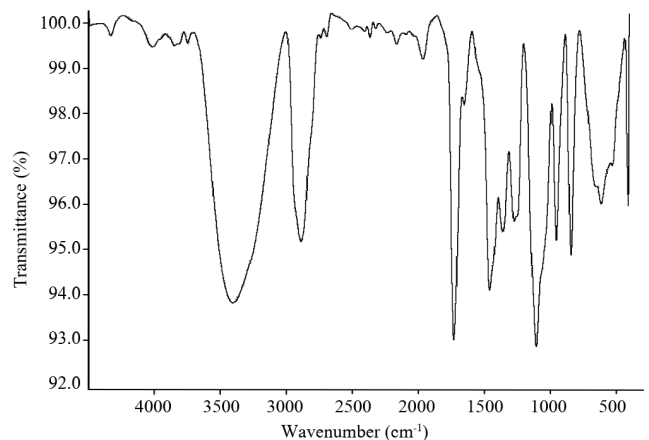
بررسی گرماسنجی پوشی تفاضلی

برای اندازه‌گیری دما و آنتالپی‌های ذوب و تبلور از آزمون DSC استفاده شد. در شکل ۵ گرمانگاشت‌های DSC پودر PEG و نانوالیاف الکترورسی شده از محلول آبی شامل PVA، PEG و سل شفاف TiO_2 نشان داده شده است. براساس جدول ۱ آنتالپی‌های ذوب و تبلور پودر PEG برابر با $218/24 \text{ J/g}$ و $-112/86 \text{ J/g}$ - و دماهای شروع و پیک ذوب و تبلور به ترتیب برابر با $58/68^\circ\text{C}$ ، $66/12^\circ\text{C}$ و $27/75^\circ\text{C}$ به‌دست آمد. مقادیر دماهای شروع و پیک ذوب، تبلور و آنتالپی‌های ذوب و تبلور نانوالیاف نیز به ترتیب $57/82^\circ\text{C}$ ، $45/04^\circ\text{C}$ و $229/66 \text{ J/g}$ و $-129/55 \text{ J/g}$ - به‌دست آمد. دماهای شروع و پیک ذوب این نانوالیاف از پودر PEG کمتر و دماهای شروع و پیک تبلور نانوالیاف از PEG بیشتر بودند. آنتالپی‌های ذوب و تبلور نانوالیاف مزبور از پودر PEG نیز بیشتر بود که دلیل افزایش آن را می‌توان به افزایش نظم زنجیرها نسبت داد. همچنین، نانوذرات TiO_2 می‌توانند به‌عنوان عوامل هسته‌زا عمل کنند و به بلورینگی بیشتر PEG منجر شوند. گفتنی است، با وجود اینکه درصد بلورینگی نانوالیاف نسبت به پودر PEG کمتر بود، اما چون TiO_2 می‌تواند میان زنجیرهای PEG و PVA پیوند کووالانسی -O- برقرار کند، می‌تواند به افزایش استحکام میان زنجیرها و بلور و در نتیجه افزایش آنتالپی ذوب منجر

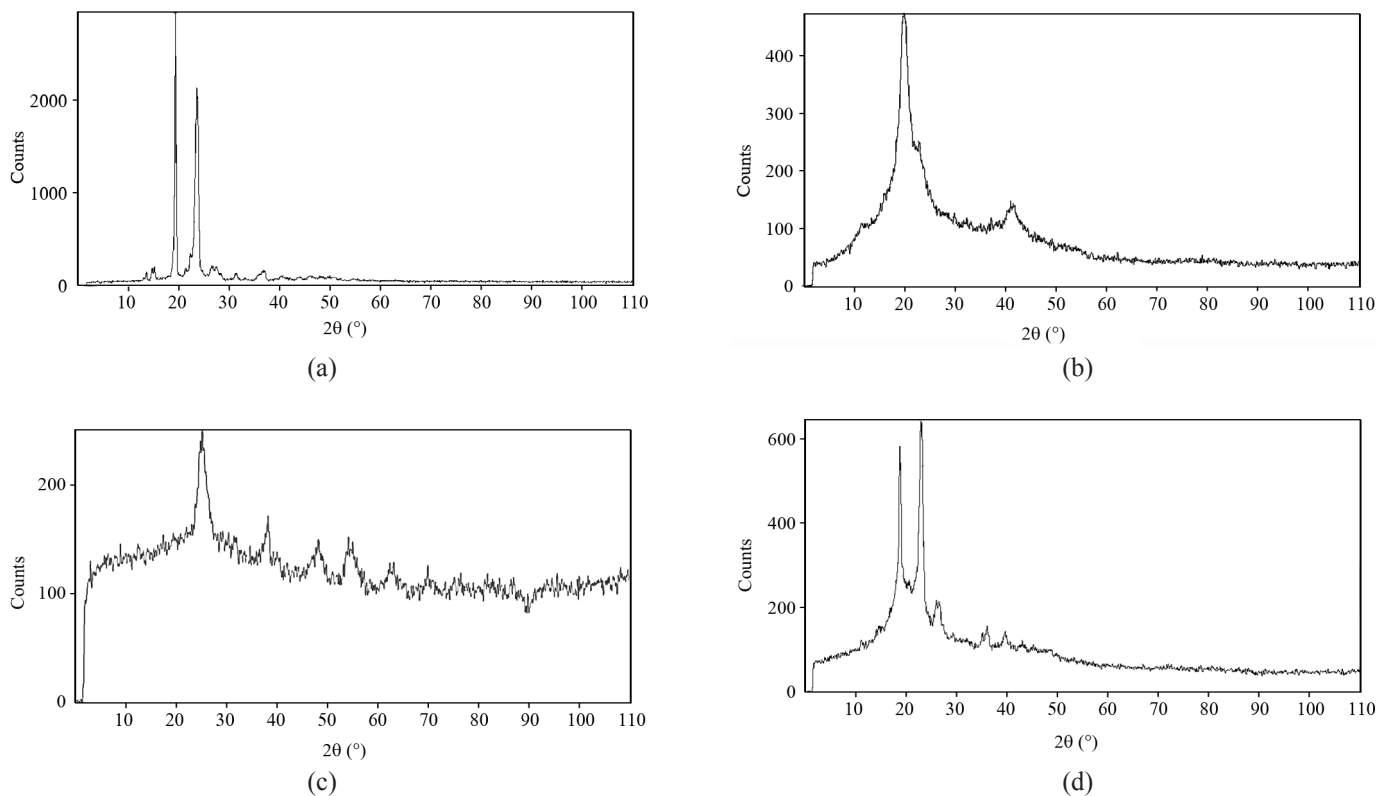
شکل ۲- تصویر SEM نانوالیاف الکترورسی شده از محلول آبی شامل (۱۰٪ v/v) PVA، PEG (۱۴٪ w/v) با نسبت وزنی-وزنی ۱:۱ پلیمرها و ۱٪ وزن پلیمرها TiO_2 از سل شفاف ۱٪ v/v آن پس از اعمال ۱۰ چرخه گرمایی (هر چرخه معادل ۵ min درون گرم‌خانه 80°C ، ۵ min در دمای محیط).

Fig. 2. SEM image of electrospun nanofibers from aqueous solution containing PVA (10 w/v%), PEG 14 w/v% with w/w ratio of 1:1 of polymers, 1% of polymers total weight TiO_2 from 1 v/v% transparent sol after applying 10 thermal cycles (each cycle equals to 5 min at 80°C and 5 min at room temperature).

شکل ۳- طیف FTIR نانوالیاف الکترورسی شده از محلول آبی شامل (۱۰٪ v/v) PVA، PEG (۱۴٪ w/v) با نسبت وزنی-وزنی ۱:۱ پلیمرها و ۱٪ وزن پلیمرها TiO_2 از سل شفاف ۱٪ v/v آن.

Fig. 3. FTIR spectrum of electrospun nanofibers of aqueous solution containing PVA (10 w/v%), PEG (14 w/v%) with 1:1 w/w polymers, 1% of polymers total weight TiO_2 from 1 v/v% transparent sol.

شکل ۴- الگوهای XRD: (a) پودر PEG، (b) پودر PVA، (c) نانوذرات TiO_2 و (d) نانوالیاف الکترورسی شده از محلول آبی شامل PEG (۱۰٪ w/v)، PEG (۱۴٪ w/v)، با نسبت وزنی-وزنی ۱:۱ پلیمرها و ۱٪ وزن پلیمرها TiO_2 از سل شفاف ۱٪ v/v آن.

Fig. 4. XRD patterns of : (a) PEG powder , (b) PVA powder, (c) TiO_2 nanoparticles, and (d) electrospun nanofibers from aqueous solution containing PVA (10 w/v%), PEG (14 w/v%) with 1:1 w/w of polymers, 1% of polymers total weight TiO_2 from 1 v/v% transparent sol.

بررسی پایداری PCM در نانوالیاف پس از عملیات گرمایی با DSC
 برای بررسی پایداری PCM در نمونه نانولیفی، ۱۰ چرخه گرمایی شامل ۵ min درون گرمخانه با دمای $80^{\circ}C$ و ۵ min در دمای محیط اعمال شد. در شکل ۶ گرمانگاشت DSC نانوالیاف کامپوزیتی الکترورسی شده از محلول آبی شامل PEG، PVA و TiO_2 پس از ۱۰ چرخه گرمایی نشان داده شده و خواص گرمایی آن در جدول ۱ آمده است. مطابق با جدول ۱ آنتالپی و دماهای شروع و پیک ذوب و

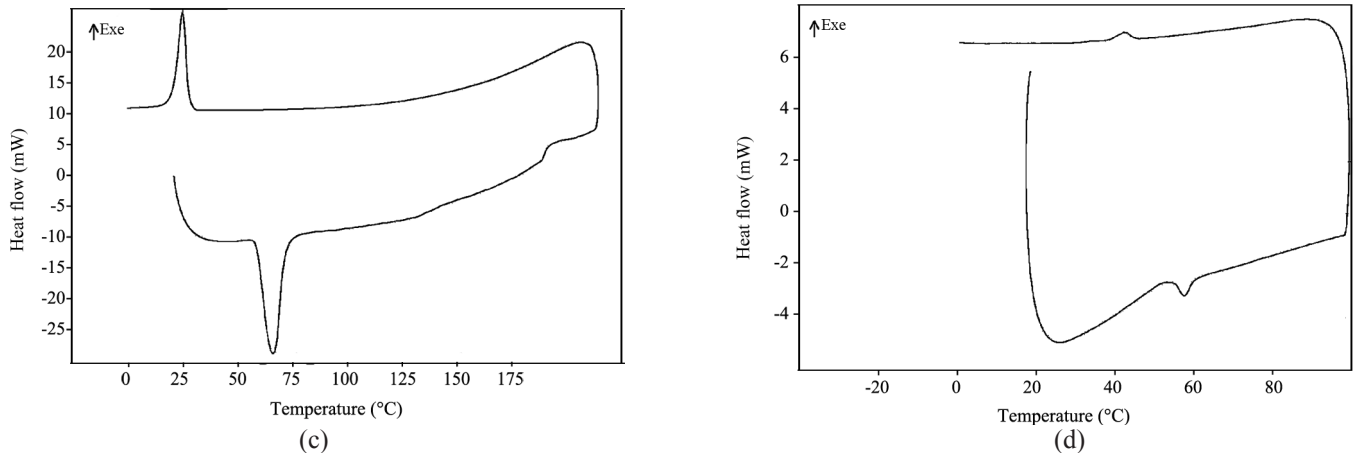
شود. زیرا، در بلورینگی پلیمر دو عامل مهم مؤثر است: اول اینکه ساختار پلیمر باید به گونه‌ای منظم باشد که زنجیرها به راحتی درون بلور قرار گیرند. دوم اینکه نیروهای بین مولکولی هر چقدر قوی تر باشند، به بلور استحکام می‌بخشند. بنابراین نوع پیوندهای بین مولکولی مهم است [۲۹]. افزون بر این استفاده از نانوذرات TiO_2 رسانندگی گرمایی و انتقال گرما را بهبود می‌بخشد [۱۸].

جدول ۱- خواص گرمایی پودر PEG و نانوالیاف.

Table 1. Nanofibers and PEG powder thermal properties.

Sample	$T_{om}(^{\circ}C)$	$T_m(^{\circ}C)$	$T_{oc}(^{\circ}C)$	$T_c(^{\circ}C)$	$\Delta H_m (J/g)$	$\Delta H_c (J/g)$
PEG powder	58.68	66.12	27.75	24.74	218.24	-112.86
PVA/PEG/ TiO_2 nanofibers	55.41	57.82	45.04	42.50	229.66	-129.55
Heated PVA/PEG/ TiO_2 nanofibers	55.99	57.94	48.50	46.39	102.90	-84.41

شکل ۵- گرمانگاشت‌های DSC: (a) پودر PEG و (b) نانوالیاف الکترورسی شده از محلول آبی شامل PVA (۱۰٪ w/v) و PEG (۱۴٪ w/v) با نسبت وزنی-وزنی ۱:۱ پلیمرها و ۱٪ وزن پلیمرها TiO_2 از سل شفاف ۱٪ v/v آن.

Fig. 5. DSC thermograms of: (a) PEG powder, (b) electrospun nanofibers from aqueous solution containing PVA (10 w/v%), PEG (14 w/v%) with 1:1 w/w of polymers, 1% of polymers total weight TiO_2 from 1 v/v% transparent sol.

گرمایی نانوالیاف پیش از گرمادهی مقادیر دماهای شروع و پیک ذوب و به‌ویژه تبلور افزایش یافته در حالی که آنتالپی‌های ذوب و تبلور به‌طور شایان توجهی کاهش یافته است. دلیل کاهش آنتالپی می‌تواند به اکسایش گرمایی [۲۷] و کاهش نظم به دلیل تحرک زنجیرها در اثر گرما یا شکستن برخی پیوندهای هیدروژنی در اثر گرما مربوط باشد.

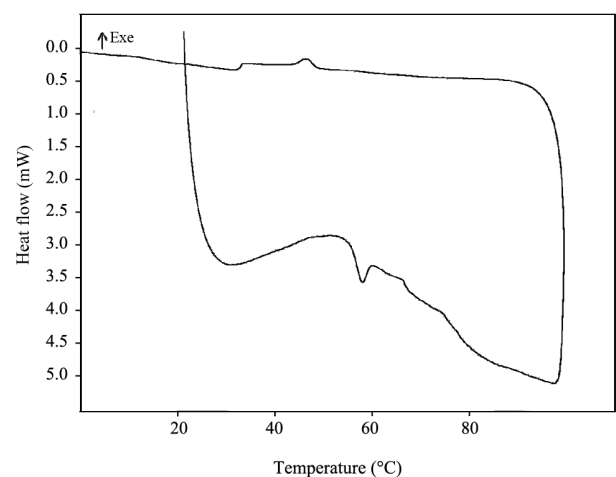
بررسی نشت PCM

در شکل ۷ تصویر عکس برداری شده با دوربین رقمی از پودر PEG و نانوالیاف شامل PVA، PEG و TiO_2 در دمای محیط (25°C) و پس از گذشت ۵ min در دمای 80°C آمده است. بر اساس تصویر، پودر PEG پس از اعمال گرما (بیش از دمای ذوب PEG) جاری شده و به حالت مایع نشت کرده است، در حالی که نانوالیاف دارای ماده تغییر فاز PEG همچنان جامد باقی مانده و شکل ثابت خود را حفظ کردند. این موضوع می‌تواند به برهم‌کنش بین مولکولی PEG با PVA و TiO_2 مربوط باشد [۳۰].

نتایج آزمون DTG

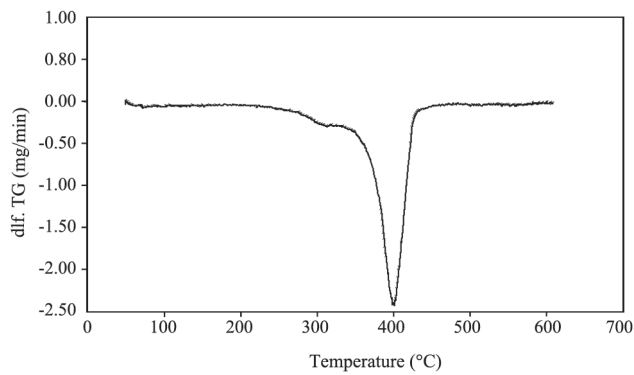
برای بررسی پایداری گرمایی نمونه، آزمون DTG به کار گرفته شد. در شکل ۸، گرمانگاشت‌های DTG پودر PEG و نانوالیاف الکترورسی شده از محلول آبی شامل PVA، PEG و سل شفاف TiO_2 نشان داده شده است. مطابق این شکل، پودر PEG در یک مرحله در دمای $398/3^\circ\text{C}$ تخریب شد و سطح تخریب PEG در منحنی تخریب پودر PEG، تخریب نانوالیاف متشکل از PVA، PEG و TiO_2 بود. $94/49 \text{ mg}/^\circ\text{C}\cdot\text{min}$

تبلور این نانوالیاف به ترتیب برابر با $102/90$ و $84/41 \text{ J/g}$ و $55/99$ و $57/94$ و $48/50$ و $46/39^\circ\text{C}$ به دست آمد که در مقایسه با خواص

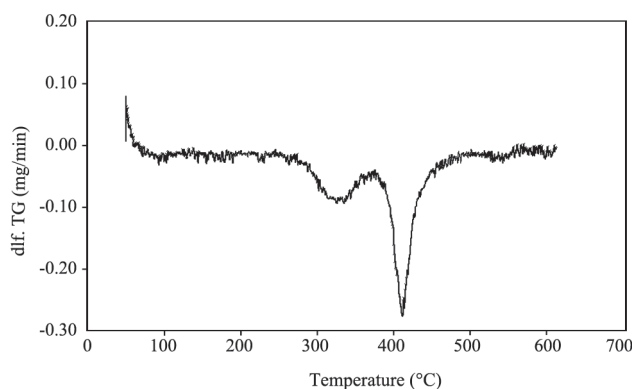

شکل ۶- گرمانگاشت DSC نانوالیاف الکترورسی شده از محلول آبی شامل PVA (۱۰٪ w/v) و PEG (۱۴٪ w/v) با نسبت وزنی-وزنی ۱:۱ پلیمرها و ۱٪ وزن پلیمرها TiO_2 از سل شفاف ۱٪ v/v آن پس از اعمال ۱۰ چرخه گرمایی (هر چرخه معادل ۵ min درون گرم‌خانه 80°C و ۵ min در دمای محیط).

Fig. 6. DSC thermogram of electrospun nanofibers from aqueous solution containing PVA (10 w/v%), PEG (14 w/v%) with 1:1 w/w of polymers, 1% of polymers total weight TiO_2 from 1 v/v% transparent sol after applying 10 thermal cycles (each cycle equals to 5 min at 80°C and 5 min at room temperature).

(a)

(b)

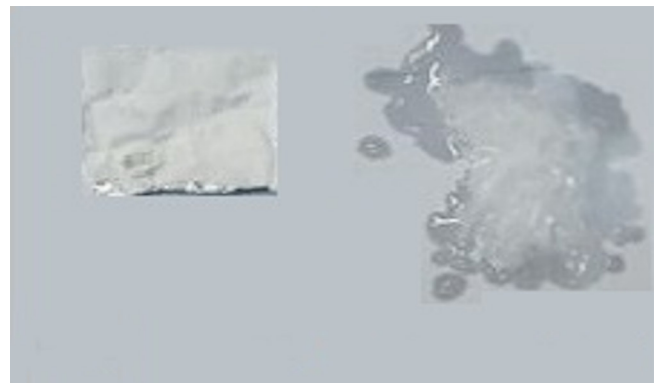
شکل ۸- گرمانگاشت های DTG: (a) پودر PEG و (b) نانوالیاف الکترورسی شده از محلول آبی شامل PVA (۱۰٪ w/v) و PEG (۱۴٪ w/v) با نسبت وزنی- وزنی ۱:۱ پلیمرها و ۱٪ وزن پلیمرها TiO_2 از سل شفاف ۱٪ v/v آن.

Fig. 8. DTG thermograms of: (a) PEG powder and (b) electrospun nanofibers from aqueous solution containing PVA (10 w/v%), PEG (14 w/v%) with 1:1 w/w of polymers, 1% of polymers total weight TiO_2 from 1 v/v% transparent sol.

همراه نانوذرات TiO_2 با روش الکترورسی تک فازی با هدف ذخیره انرژی گرمایی تهیه شدند. نانوالیاف به طور کلی استوانه ای شکل با سطح تقریباً صاف بودند و در برخی نواحی نانوذرات کروی شکل TiO_2 روی سطح آنها تشکیل شدند. بر اساس نتایج آزمون DSC، مقادیر آنتالپی های ذوب و تبلور نانوالیاف به ترتیب ۲۲۹/۶۶ و ۱۲۹/۵۵ J/g- به دست آمد که نشان داد، نمونه نانولیفی دارای آنتالپی های ذوب و تبلور مناسبی بوده و حتی از پودر PEG نیز بیشتر است. افزون بر این طبق نتایج، دمای تجزیه PEG در نانوالیاف مزبور به دلیل وجود نانوذرات TiO_2 و PVA و برقراری پیوندهای عرضی با PEG نسبت به پودر فقط اندکی افزایش یافت. بنابراین نانوالیاف تهیه شده می توانند به عنوان ماده تنظیم کننده گرمایی شکل پایدار به کار گرفته شوند.

(a)

(b)

شکل ۷- تصویر عکس برداری شده با دوربین رقمی از پودر PEG و نانوالیاف شامل PVA، PEG و TiO_2 : (a) در دمای محیط (۲۵°C) و (b) پس از ۵ min در دمای ۸۰°C.

Fig. 7. Digital camera image of PEG powder and nanofibers including PVA, PEG and TiO_2 : (a) at ambient temperature (25°C) and (b) after 5 min at 80°C.

نانوذرات TiO_2 طی دو مرحله در دماهای ۳۳۳/۶ و ۴۰۹/۲°C اتفاق افتاد. دماهای ۳۳۳/۶ و ۴۰۹/۲°C به ترتیب به تخریب PVA و PEG نسبت داده شدند. دمای تجزیه PEG در نانوالیاف مزبور به دلیل وجود نانوذرات TiO_2 و PVA و برقراری پیوندهای عرضی با PEG نسبت به پودر PEG اندکی افزایش یافت. سطح تخریب مربوط به PEG در منحنی تخریب نانوالیاف مزبور در دمای ۴۰۹/۲°C ۸/۵۹ mg/°C.min بوده که نسبت به سطح تخریب پودر PEG (۹۴/۴۹ mg/°C.min) بسیار کمتر بود.

نتیجه گیری

در این پژوهش، نانوالیاف تنظیم کننده گرمایی شامل PVA و PEG به

مراجع

- Masoudi Reihan M. and Babapour A., Review of Phase Change Materials as a Costly Source of Energy, 6th Conference on Efficient Clean Renewable Energies, Tehran, 2015.
- Chen C., Wang L., and Huang Y., Crosslinking of the Electrospun Polyethylene Glycol/Cellulose Acetate Composite Fibers as Shape-Stabilized Phase Change Materials, *Mater. Lett.*, **63**, 569-57, 2009.
- Jin W., Jeon H.J., kim J.H., and Youk J.H., A Study on the Preparation of Poly(vinyl alcohol) Nanofibers Containing Silver Nanoparticles, *Synth. Metal.*, **157**, 454-459, 2007.
- Zhang H., Fang Y., Guo P., Wang Q., Guo J., and Gong Y., Research of Thermo-Regulating Fibers Based on the Crosslinked Composite Phase Change Materials of PEGA, *Adv. Mater. Res.*, **821-822**, 107-110, 2013.
- Park J.H., Karim M.R., Kim I.K., Cheong I.W., Kim J.W., Bae D.G., Cho J.W., and Yeum J.H., Electrospinning Fabrication and Characterization of Poly(vinyl alcohol)/ Montmorillonite/ Silver Hybrid Nanofibers for Antibacterial Applications, *Colloid Polym. Sci.*, **288**, 115-121, 2010.
- Zdraveva E., Fang J., Mijovic B., and Lin T., Electrospun Poly(vinyl alcohol)/Phase Change Material Fibers: Morphology, Heat Properties, and Stability, *Indust. Eng. Chem. Res.*, **54**, 8706-8712, 2015.
- Seifpour M., Nouri M., and Mokhtari J., Phase Change Materials and Their Application in Textiles, *J. Text. Sci. Technol.*, **1**, 11-19, 2011.
- Liu Z., Zhang Y., Hu K., Xiao Y., Wang J., Zhou Ch., and Lei J., Preparation and Properties of Polyethylene Glycol Based Semi-Interpenetrating Polymer Network as Novel Form-Stable Phase Change Materials for Thermal Energy Storage, *Energy Build.*, **127**, 327-336, 2016.
- Chen C., Wang L., and Huang Y., Role of M_n of PEG in the Morphology and Properties of Electrospun PEG/CA Composite Fibers for Thermal Energy Storage, *AIChE J.*, **55**, 820-827, 2009.
- Babapoor A., Karimi G., Golestaneh S., and Mezjin M., Coaxial Electro-Spun PEG/PA6 Composite Fibers: Fabrication and Characterization, *Appl. Therm. Eng.*, **118**, 398-407, 2017.
- Zhang Y., Wang J., Qiu J., Jin X., Umair M., Lu R., Zhang Sh., and Tang B., Ag-Graphene/PEG Composite Phase Change Materials for Enhancing Solar Thermal Energy Conversion and Storage Capacity, *Appl. Energy*, **237**, 83-90, 2019.
- Wang W., Yang X., Fang Y., and Ding J., Preparation and Performance of Form-Stable Polyethylene Glycol/Silicon Dioxide Composites as Solid-Liquid Phase Change Materials, *Appl. Energy*, **86**, 170-174, 2009.
- Fang Y., Kang H., Wang W., Liu H., and Gao X., Study on Polyethylene Glycol/Epoxy Resin Composite as a Form-stable Phase Change Material, *Energ. Convers. Manage.*, **51**, 2757-2761, 2010.
- Karaman S., Karaipekli A., Sarl A., and Biçer A., Polyethylene Glycol (PEG)/Diatomite Composite as a Novel Form-stable Phase Change Material for Thermal Energy Storage, *Solar Energ. Mater. Solar Cells*, **95**, 1647-1653, 2011.
- Xiong W., Chen Y., Hao M., Zhang L., Mei T., Wang J., Li J., and Wang X., Facile Synthesis of PEG Based Shape-stabilized Phase Change Materials and Their Photo-thermal Energy Conversion, *Appl. Therm. Eng.*, **91**, 630-637, 2015.
- Madaeni S., Semsarzadeh M., Pour-Moghaddasi S., and Neamani H., Study of the Effect of Acetic Acid and Polyethylene Glycol on Morphology and Performance of Poly(vinyl alcohol) Membrane, *Iran. J. Polym. Sci. Technol. (Persian)*, **1**, 13-20, 2003.
- Sun D., Xu T., Liu Y., and Zhang M., Preparation of PVA/PEG Phase Change Composite Nanofibers by Electrospinning, *Adv. Mater. Res.*, **306-307**, 37-40, 2011.
- Agool I.R., Kadhim K.J., and Hashim A., Preparation of (Polyvinyl Alcohol-Polyethylene Glycol- Polyvinylpyrrolidone-Titanium oxide Nanoparticles) Nanocomposites: Electrical Properties for Energy Storage and Release, *Int. J. Plast. Technol.*, **6**, 206-209, 2016.
- Khodadadi Jeyhoon M., Nanoparticle-enhanced Phase Change Materials (NEPCM) with Improved Thermal Energy Storage, *US Pat.*, 9,027,633 B2, 2009.
- Khajeh-Amiri A. and Zibaseresht R., Fabrication of Electrospun Fibers Containing Ternary Eutectic Fatty Acid Mixture as Phase Change Materials for Application in Textiles, *Iran. J. Polym. Sci. Technol. (Persian)*, **32**, 135-143, 2019.
- Bashiri-Rezaie A. and Montazer M., One-step Fabrication of Fatty Acids/Nano Copper/Polyester Shape-stable Composite

- Phase Change Material for Thermal Energy Management and Storage, *Appl. Energy*, **228**, 1911-1920, 2018.
22. Uslu I., Keskin S., Gül A., Ceren Karabulut T., and Levent Aksu M., Preparation and Properties of Electrospun Poly(vinyl Alcohol) Blended Hybrid Polymer with Aloe vera and HPMC as Wound Dressing, *Hacettepe J. Biol. Chem.*, **38**, 19-25, 2010.
23. Pakdel E., Daoud W.A., Sun L., and Wang X., Photo Stability of Wool Fabrics Coated with Pure and Modified TiO₂ Colloids, *J. Colloid Interface Sci.*, **440**, 299-309, 2015.
24. Zhang F., Cheng Z., Cui L., Duan T., Anan A., Zhang Ch., and Kang L., Controllable Synthesis of Ag@TiO₂ Hetero Structures with Enhanced Photocatalytic Activities under UV and Visible Excitation, *RSC Adv.*, **6**, 1844-1850, 2016.
25. Pakdel E., Daoud W.A., and Wang X., Assimilating the Photo-induced Functions of TiO₂-based Compounds in Textiles: Emphasis on the Sol-gel Process, *Text. Res. J.*, **85**, 1404-1428, 2015.
26. Montazer M. and Harifi T., *Nanofinishing of Textile Materials*, Elsevier, UK, 09-128, 2018.
27. Chen C., Wang L., and Huang Y., Electrospinning of Thermo-regulating Ultrafine Fibers Based on Polyethylene Glycol/Cellulose Acetate Composite, *Polymer*, **48**, 5202-5207, 2007.
28. Khanna P.K., Singh N., and Charan Sh., Synthesis of Nanoparticles of Anatase-TiO₂ and Preparation of Its Optically Transparent Film in PVA, *Mater. Lett.*, **61**, 4725-4730, 2007.
29. Mohammadi N., *Physical Chemistry of Polymers*, Amirkabir University of Technology, Tehran, 1-284, 2015.
30. Umair M.M., Zhang Y., Iqbal K., Zhang Sh., and Tang B., Novel Strategies and Supporting Materials Applied to Shape-stabilize Organic Phase Change Materials for Thermal Energy Storage-A Review, *Appl. Energy*, **235**, 846-873, 2019.